

## FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

**Talan väckt den 12 mars 2007 – Hamdi mot rådet**

**(Mål T-75/07)**

(2007/C 117/35)

Rättegångsspråk: *nederländska*

### Parter

*Sökande:* Ahmed Hamdi (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten M.J.G. Uiterwaal)

*Svarande:* Europeiska unionens råd

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att gemensam ståndpunkt 2002/402/GUSP (EGT L 139, s. 4) i sökandens fall oriktigt har grundats på förordning (EG) nr 2001/2580 (EGT L 344, s. 70) och därför inte är bindande gentemot sökanden, eller
- i andra hand att nämnda förordning inte är tillämplig på sökanden, eller
- i tredje hand ogiltigförklara beslut 2006/1008/EG av den 21 december 2006 (EUT L 379, s. 123), samt
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Sökanden har dömts till fängelse efter att den nationella domstolen funnit det styrkt att han ingick i en terroristorganisation, Hofstadgruppen. Sökanden har överklagat denna dom.

Genom beslut 2006/1008/EG <sup>(1)</sup> lade rådet till sökanden till förteckningen över de personer och enheter som förordning (EG) nr 2580/2001 <sup>(2)</sup> är tillämplig på.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att såväl det angripna beslutet som den angripna förordningen antagits i strid med en väsentlig formföreskrift och framför allt är otillräckligt motiverade. Vad gäller förordningen hävdar sökanden att rådet inte motiverat varför denna var nödvändig inom ramen för den gemensamma marknaden. Beträffande beslutet hävdar sökanden att det saknas motivering till varför rådet ansett förordning nr 2580/2001 vara tillämplig på sökanden.

Sökanden gör vidare gällande att det aktuella beslutet saknar rättslig grund. Enligt sökanden strider nämligen förordning nr 2580/2001 mot EG-fördraget i den mån förordningen är tillämplig på sökanden. Sökanden hävdar att den angripna förordningen inte medför någon skyldighet att verkställa förpliktelser som följer av resolutioner från Förenta nationernas säkerhetsråd. Dt finns inte heller någon koppling mellan sökanden och tredje

land eller andra aspekter av gemenskapens utrikes- och säkerhetspolitik, varför andra pelaren inte är tillämplig i sökandens fall.

Sökanden hävdar härvid att artikel 308 EG inte kan utgöra någon rättslig grund, eftersom det saknas koppling mellan förverkligandet av den gemensamma marknaden. Den angripna förordningen innebär inte heller att något av unionens mål förverkligas, varför inte heller artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG lästa tillsammans utgör någon rättslig grund.

Sökanden hävdar slutligen att det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av hans grundläggande rättigheter, särskilt rätten till respekt för sin egendom och rätten till skydd för sitt privatliv, såsom dessa bland annat framgår att Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundlägganden friheterna (Europakonventionen).

---

<sup>(1)</sup> Rådets beslut 2006/1008/EG av den 21 december 2006 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EUT L 379, s. 123).

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 70).

**Talan väckt den 12 mars 2007 – El Fatmi mot rådet**

**(Mål T-76/07)**

(2007/C 117/36)

Rättegångsspråk: *nederländska*

### Parter

*Sökande:* Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten M.J.G. Uiterwaal)

*Svarande:* Europeiska unionens råd

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att gemensam ståndpunkt 2002/402/GUSP (EGT L 139, s. 4) i sökandens fall oriktigt har grundats på förordning (EG) nr 2001/2580 (EGT L 344, s. 70) och därför inte är bindande gentemot sökanden, eller

- i andra hand att nämnda förordning inte är tillämplig på sökanden, eller
- i tredje hand ogiltigförklara beslut 2006/1008/EG av den 21 december 2006 (EUT L 379, s. 123), samt
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökanden har åberopat motsvarar dem i mål T-75/07, Hamdi mot rådet, med undantag för den sista grunden, som sökanden i förevarande mål inte åberopar.

### Talan väckt den 14 mars 2007 – KG Holding (i likvidation) mot kommissionen

(Mål T-81/07)

(2007/C 117/37)

Rättegångsspråk: nederländska

### Parter

*Sökande:* juristen Jan Rudolf Maas i egenskap av konkursförvaltare för K.G. Holding N.V. (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna G. van der Wal och T. Boesman)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 19 juli 2006 i ärende C-30/2005, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan mot kommissionens beslut av den 19 juli 2006 om den stödåtgärd som anmälts av Nederländerna till förmån för KG Holding N.V. (<sup>1</sup>)

Det planerade stödet var ett omstruktureringsstöd som Nederländerna ville bevilja KG Holding NV genom att omvandla ett tidigare beviljat undsättningslån och upplupen ränta till eget kapital. I det angripna beslutet förklarade kommissionen att stödåtgärden, i form av omstruktureringsstöd, var oförenlig med den gemensamma marknaden.

Kommissionen ålade också Nederländerna att från KG Holding NV och Kliq BV återkräva den del av stödet som KG Holding NV hade överfört till sitt dotterbolag Kliq BV i form av ett

undsättningslån och som hade omvandlats till eget kapital. Nederländerna förpliktades vidare att hos konkursförvaltaren registrera sin fordring på KG Holding NV och/eller Kliq Reintegratie som fordringsägare i konkursförfarandet.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att kommissionen har gjort en oriktig bedömning som medför att det angripna beslutet är otillräckligt motiverat och strider mot artikel 87.1 EG. Kommissionen saknade framför allt fog för att ålägga Nederländerna att registrera sin fordring på KG Holding och Kliq Reintegratie till ett belopp på 35,75 miljoner euro hos konkursförvaltaren. Det är oklart huruvida kommissionen i det angripna beslutet vad beträffar KG Holding menar att det rör sig om ett olagligt stöd på 35,75 miljoner euro som Nederländerna måste kräva tillbaka, eller huruvida det är fråga om ett undsättningsstöd som kommissionen godkänner i det angripna beslutet på grundval av punkt 23 d i Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (<sup>2</sup>). Vidare samtyckte kommissionen genom sitt beslut av den 16 december 2003 (<sup>3</sup>) till att detta belopp skulle användas för att finansiera Kliq Reintegraties personalnedskärningar och avveckling av överflödiga kontrakt, och till att Kliq Reintegratie därefter skulle likvideras.

Sökanden gör för det andra gällande att kommissionen utan fog har uttalat sig om inbetalningen av KG Holdings andelar i Kliq BV genom avräkning av KG Holdings fordring på Kliq BV med stöd av låneavtalet från betalningsskyldigheten. Denna fråga behandlas inte i beslutet av den 5 augusti 2005 (<sup>4</sup>) varigenom förfarandet inleddes. Kommissionen har missbrukat sina befogenheter och agerat i strid mot rätten till försvar och sökandenas rätt att yttra sig.

För det tredje har kommissionen inte konstaterat att stödet skulle kunna påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna negativt. Åtminstone är kommissionens konstateranden på denna punkt otillräckligt motiverade.

För det fjärde har kommissionen felaktigt fastställt att Nederländerna måste återkräva stöd uppgående till 9,25 miljoner euro från KG Holding och Kliq BV. Samtidigt har kommissionen felaktigt fastställt att stöd uppgående till 35,75 miljoner euro måste återkrävas från KG Holding och/eller Kliq Reintegratie genom att dessa fordringar registreras i konkursförfarandet. Eftersom KG Holding, Kliq Reintegratie och Kliq BV har försatts i konkurs kommer återkravet aldrig att kunna infrias och har det i vilket fall som helst blivit meningslöst, i den mening att återkravet genom registrering i de nämnda bolagens konkurs inte behövs och till och med är helt onödig för att få snedvridningen av konkurrensen att upphöra.

För det femte har kommissionen utan fog uttalat sig om och *de jure* felaktigt bedömt en lånefacilitet på löpande räkning på 17 miljoner euro som Nederländerna redan vid grundandet av KG Holding beviljade KG Holding i enlighet med reglerna om statligt stöd och som inte ingick i den åtgärd som avses i det angripna beslutet.